

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7220/2024
04.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Милан Ристић и Мирослав Лепојевић, адвокати из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Светлана Ратковић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3472/23 од 16.01.2024. године, у седници одржаној 04.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3472/23 од 16.01.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3472/23 од 16.01.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу П 153/17 од 22.09.2023. године одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се утврди према туженима ББ као власнику кп .. њива прве класе, површине 68м² и према истом туженом ББ као сувласнику са уделом од 109/205 и туженом ВВ као сувласнику са уделом од 141/250 на кп .. у површини од 250м² обе у КО Свилајнац, да је тужиља власник ових парцела са целином по основу одржаја, па да се исте отпишу са имена тужених и упишу на име тужиље као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 109.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3472/23 од 16.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Деспотовцу, Судска јединица у Свилајнцу П 153/17 од 22.09.2023. године и одбијен захтев тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију позивајући се на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужени су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 10-23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за утврђење права својине на основу одржаја, тако што је оцењено да је тужбени захтев неоснован због несавесности правног претходника тужиле и недовољног протекла времена савесне државине тужиле.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног и противтужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, а питање савесности и законитости државине је чињеничноправно питање које се цени у сваком конкретном поступку, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 27.02.2017. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић